

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง เมื่อกายทิพย์ของหลวงพ่อกุมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล

โดย รศ.ดร. พรชลิ อาชาวำรุง

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่อกุมา จิตฺตมโน

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เมื่อกายทิพย์ของหลวงพ่อกุมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล รศ.ดร. พรชูลี อาชาวำรุง

ดิฉันได้สัมผัสการหลวงพ่ोजรัญเป็นครั้งแรก เมื่อท่านมาร่วมในการทำบุญครบรอบวันก่อตั้งภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่ **อาจารย์อำนาจ บัวศิริ** นิสิตปริญญาเอก เป็นผู้นิมนต์มา ดิฉันได้ทราบกิตติศัพท์ของหลวงพ่อกจากการอ่านนิตยสาร **“กุลลิตร์”** เรื่อง **“สัตว์โลกยอมเป็นไปตามกรรม”** และศรัทธาอยู่แล้ว จึงได้ขอให้อาจารย์อำนาจ พาไปนมัสการที่วัดอัมพวันอีก

คืนนั้น มีพุทธศาสนิกชนมาฝึกกรรมฐานหลายร้อยคน ดิฉันไหว้ท่าน เมื่อท่านขึ้นบันไดศาลาเพื่อมาเทศน์ และได้ขออนุญาตนั่งบนเก้าอี้ เพราะหลังจากอุบัติเหตุรถยนต์เมื่อสามปีที่แล้วได้ใส่เหล็กไว้ที่ขา และนั่งงอเขานาน ๆ ไม่ได้ ท่านก็ได้อนุญาต แปลกมากที่ยังไม่ได้คุยกับท่านเลย แต่ท่านเทศน์ในเรื่องของ **การที่คนทำงานผิดประเภท เป็นนักวิชาการการเขียนตำราที่ไม่ได้เขียน ไปทำงานธุรกิจที่ไม่ถนัด ฯลฯ** ซึ่งตรงกับดิฉันหลาย ๆ อย่าง เมื่อท่านเทศน์จบ อาจารย์อำนาจถามว่าจะไปพบท่านไหม ยังบอกว่าไม่ต้องก็ได้ เพราะท่านเทศน์ตรองอยู่แล้ว อย่างไรก็ดี ดิฉันได้มีโอกาสปรึกษาหารือกับท่านอีก

ท่านได้บอกว่าปลายปี ๒๕๓๔ จะได้รับเกียรติยศอะไรบางอย่าง ดิฉันก็ฟังหูไว้หู ไม่ค่อยเชื่อ เพราะทั้งงานวิชาการไปนาน มัวอยู่กับธุรกิจที่ปัญหาทางการเงินมาก จะได้เลื่อนตำแหน่งหรือรับเกียรติอะไรได้ แต่ปรากฏว่า **ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๓๔ ที่ผ่านมานี้ ดิฉันก็ได้รับพระราชทานสายสะพายอันเป็นเกียรติยศอย่างสูงจริง ๆ** หลวงพ่อก็นึกได้มีเมตตาเจิมสายสะพายให้เป็นการรับมงคลเข้าตัว

เมื่อปีที่แล้วหลวงพ่อก็ได้ไปสหรัฐอเมริกากับคณะของกรมศาสนา ซึ่งมีอาจารย์อำนาจเป็นบุคคลหนึ่งในคณะ **ลูกสาว คือ เมธวี เมลანი โคลาเมน** เรียนมหาวิทยาลัยอยู่ที่นอร์ทเทิร์นอิลลินอยส์ ก็ได้มารับคณะของหลวงพ่อกับท่านก็มีเมตตาธรรมเทศน์ให้ลูกสาวคลายทุกข์จากการตายของบิดา ซึ่งยังเศร้าโศกอยู่มิรู้หาย

ดิฉันได้ไปเข้ากรรมฐานที่วัดอัมพวันครั้งหนึ่ง **แต่ไม่สำเร็จเพราะพอนอนหลับก็มีปลุกจริง ๆ มาขึ้นตามตัวเต็มไปหมด** ขยะแขยงมาก ต้องลุกขึ้นมาเอาน้ำสาดให้ออกจากตัว หลวงพ่อบอกให้แผ่เมตตาทำไม่ได้เพราะตื่นกลัวเสียก่อนทั้งสองคืน **ท่านว่าคนมีบุญจึงมีมารผจญ เข้าใจว่าปลุกคงจะมาทวงหนี้กรรม เพราะในการพัฒนาที่ดินที่สายธารแวลลีย์ริสอร์ท ที่มากเหล็ก สระบุรี นั้น ได้สั่งให้ลูกน้องกำจัดปลวกไปหลาย ๆ รังเลยทีเดียว**

อย่างไรก็ดีแม่ชีจากสิงคโปร์ ก็ได้สอนพื้นฐานการนั่งกรรมฐานและการเดินจงกรมให้จนทำได้ และได้นำมาปฏิบัติด้วยตนเองตลอดมา ปรากฏว่าสบายอกสบายใจขึ้นมาก พิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่ประสบได้อย่างมีสติรอบคอบยิ่งกว่าเดิม ทำให้สามารถคลี่คลายปัญหาไปได้ด้วยดี ถึงแม้จะยังไม่หมดเสียทีเดียว แต่ก็เห็นว่า **การนั่งกรรมฐานช่วยคลายเครียดได้ดียิ่งกว่ายาปัจจุบันขนาดใด ๆ**

ดิฉันเคยเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า ได้ผ่านการผ่าตัดมาแล้วถึง ๕ ครั้ง ท่านก็บอกว่ายังไม่หมด จะต้องผ่าตัดอีก และเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ อาการริดสีดวงทวารได้กำเริบหนักและดิฉันได้เข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ขณะที่พนักงานเข็นรถไปเข้าห้องผ่าตัดในเช้าวันนั้น **ดิฉันได้สวดบทพาหุงมหากาณิก และบทพระพุทธคุณไปตลอดทาง จนนับครั้งไม่ถ้วน และระลึกถึงหลวงพ่ोजรัญตลอดเวลา ขออำนาจบารมีของหลวงพ่อกให้ผ่าตัดปลอดภัยและเจ็บปวดทรมานน้อยที่สุด** คืนวันนั้นทรมานมาก เพราะเป็นจุดที่ละเอียดอ่อนและปวดมากกว่าที่เคยผ่าตัดมาทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการผ่าตัดมดลูก หรือการผ่าตัดหลังจากอุบัติเหตุ และยังมีการแผ่เมตตาซึ่งใช้แก้ปวดอย่างมาก อาเจียนตลอดเวลา

น.ส.สมจิตร กระต่ายทอง แม่บ้านผู้มาอยู่เฝ้าได้ลากเก้าอี้มาเฝ้าปรนนิบัติข้างเตียงตลอดคืน เวลาประมาณตีสามของวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับวันเกิดอายุครบ ๔๔ ปีของดิฉันพอดี **ดิฉันได้เห็นหลวงพ่ोजรัญมาอยู่ข้างเตียง ข้างหน้าต่างกระจก และท่านพูดว่า “ทรมานอีกคืนเดียวนะ โยมม.ขอให้อริกรรมเจ้ากรรมนายเวรเขาเสีย กำหนดนะว่าปวดหนอ ๆ แล้วจะรู้สึกดีขึ้น พรุ่งนี้ก็จะสบายแล้ว”** ดิฉันจำได้ว่า ดีใจ ยกมือไหว้ท่าน และท่านก็หายวับไป วันรุ่งขึ้นดิฉันมีอาการดีขึ้นมากจริง ๆ หายอาเจียนและอาการปวดก็ทุเลาลงมากจนทนได้ ไม่ทุรนทุรายอย่างเมื่อวันก่อน รับประทานอาหารได้ดี ท้องหายอืดเฟ้อ รู้สึกสบายตัวขึ้นมาอย่างน่าอัศจรรย์ใจ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมโม

เมื่อกายทิพย์ของหลวงพ่อดำเฝ้าที่โรงพยาบาล

www.jarun.org

แต่ที่ทำให้มหัศจรรย์ยิ่งกว่านั้น ก็คือ สมจิตร์บอกว่า “ดร.นี้บารมีสูงจริง ๆ หนูเห็นพระองค์หนึ่งเข้ามาเยี่ยม ดร. ท่านบินมาเหมือนนกสีเหลืองตัวใหญ่ จีวรปลิว แทรกเข้ามาในกระจกหน้าต่างได้อย่างไรก็ไม่ทราบ หนูเห็นพูดกับ ดร. แต่หนูไม่ได้ยิน” ดิฉันสอบถามก็ได้ความว่าเป็นเวลาประมาณตีสามเช่นกัน นี่คือหลักฐานว่าดิฉันไม่ได้ฝันไป หลวงพ่อได้กรุณามาเยี่ยมจริง ๆ แต่ท่านคงจะยุ่งมาก เลยมาตอนตีสามด้วยกายทิพย์

วันพฤหัสบดีต่อมา หลวงพ่อได้ออกรายการทีวี สมจิตร์เห็นท่านในทีวี ก็รีบบอกดิฉันว่า “ดร.คะ พระองค์นี้แหละค่ะที่มาหา ดร. หนูจำได้ดี” ต่อมาดิฉันได้พาสมาชิกไปนมัสการท่าน ซึ่งท่านก็พูดถึงอดีตและปัญหาของสมจิตร์ได้อย่างกับตาเห็น และได้มีเมตตาอบรมสั่งสอนแนะแนวทางดำเนินชีวิตที่แก้ปัญหาของสมจิตร์ให้ด้วย ซึ่งสมจิตร์ก็ซาบซึ้งในความเมตตาของท่านมาก และสามารถปฏิบัติตามได้ด้วย ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่สามารถจะละวางได้

ดิฉันได้ทราบกิตติศัพท์ของพระสมเด็จของวัดอัมพวัน และอยากได้มาบูชาสักองค์หนึ่งเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต คิดอยากได้มาตลอดเวลา แต่ไม่กล้าขอท่าน เพราะถ้าขอท่านหรือจะปฏิเสธ แต่โดยที่เป็นพระที่หายากและมีจำนวนจำกัด จึงได้แต่คิดอยากได้อยู่ในใจ หลวงพ่อท่านต้องมี “เห็นหนอ” แน่ ๆ เพราะเมื่อวันทีไปกราบขอให้ท่านช่วยในการทำบุญรับสายสะพาย ท่านได้บอกว่า **มีของจะให้** และดิฉันก็ตื่นตื่นที่สุดที่ท่านได้กรุณา **ให้พระสมเด็จเลี่ยมทอง** แก่ดิฉันองค์หนึ่ง ซึ่งดิฉันแขวนบูชาติดตัวไว้ตลอดมาตั้งแต่วันนั้น

หลวงพ่ोजรัญเป็นพระสงฆ์ที่ดิฉันกราบนมัสการได้เต็มมือเต็มใจ เพราะท่านมีจริยวัตรอันงดงาม **ต้อนรับบุคคลทุกระดับชั้น** ไม่ว่าจะยากดีมีจนอย่างไร ท่านเมตตาโดยถ้วนหน้า คำสอนของท่านตรงตามคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **ที่เน้น “กฎแห่งกรรม” การทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว** การอโหสิกรรมและการไม่จองเวร ตลอดจนการดำรงตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่มีศีล สมาธิ และปัญญา เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต คำสอนของท่านเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นเหตุเป็นผล ไม่มีลักษณะมโนมาย ไม่ยึดถือตัวบุคคล เมื่ออาจารย์สมพร ลูกศิษย์ของท่าน

มีจดหมายขอให้ดิฉันเขียนเล่าเรื่องของดิฉัน ดิฉันจึงรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเผยแพร่หลักฐานการแผ่เมตตาธรรมของท่าน ดิฉันจบปริญญาตรี โท และเอก จากสหรัฐอเมริกา และไปอยู่ต่างประเทศตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี ไม่เป็นคนหลงเชื่ออะไรง่าย ๆ แต่ขอยืนยันว่า หลวงพ่ोजรัญได้มาเยี่ยมโดยกายทิพย์จริง ๆ

----- จบ -----